

linger ville bedst blive berigtigede ved en Discussion i Thinget, af hvis Resultat det vil fremgaae, at saadanne Forestillinger vare uretfærdige og urigtige. Der er gjort den danske Regjering den Bebreidelse, at den ikke værlig vilde en endelig Afgjørelse og Ordning af Forholdene, formodentlig i den Formenting, at Regjeringen ventede paa Omvæltninger, under hvilke den kunde tilkæmpe sig hvad den ikke kunde opnaae ad legal Vej, og Rigsdagen er middelbart bleven sigtet ved den samme Bebreidelse. Jeg har derfor foreslaaet, at vi ved en bestemt Udtalelse om, at vi ønske en endelig Afgjørelse, skulde frigjøre Thinget for denne Bebreidelse. Jeg troer, at dette vil være af største Betydning, da man har lagt megen Bægt paa, at Regjeringen ikke vil en saadan Afgjørelse. Imod denne almindelige Anklage, som her er antydet, troer jeg, vi maae sætte en Gjendrivelse i en almindelig Udtalelse. Jeg troer ikke, at man her bør foreslaae nogen bestemt Art af Ordning; thi jeg troer, at Regjeringen ene er istand til at kunne foreslaae en saadan, da den ene raader over Materialerne til at bedømme hvad der for nærværende Dieblit kan gøres, men jeg troer, at vi ved en almindelig Udtalelse om, at man ønsker en endelig Ordning, understøtter Regjeringen i dens Bestræbelse for at tilvejebringe en saadan. Med disse faa Bemærkninger skal jeg overgive Forslaget til Thingets Overveielse, og blot tillade mig med Hensyn til min personlige Stilling til Sagen at udtale nogle faa Ord. Jeg har indbragt det Forslag, som her foreligger, først og fremmest fordi det er min Dverbeviisning, at en saadan Udtalelse vil støtte Regjeringen saavel her hjemme som imod Udlandet, og dernæst fordi jeg, som staaer udenfor Partierne her i Salen, har troet, at Partierne lettere kunde enes om et Forslag, naar det indbragtes fra

en Mand, der ikke hørte til et Parti, end naar det fremkom fra en Partihovding, mod hvem der kunde reises Indsigelse fra den modsatte Side (Latter). Ja, mine Herrer! jeg veed godt, at den, der stemmer med de Færreste, spottes af de Fleste. De maae derfor gjerne lee, men da jeg er her for at udtale min Dverbeviisning, maa jeg bede Dem om at høre den. Jeg skal endnu blot tillade mig at give en Forklaring af to Udtryk, som jeg har brugt i Forslaget, hvilken jeg finder mig opfordret til at gjøre i Anledning af en Fortolkning, som jeg igaar har seet i et offentligt Blad. Jeg har ved Udtrykket „at værne om den danske Nationalitet“ meent, at der under alle Tilfælde burde og maatte blive et Danmark, som var uafhængigt af det tydske Forbund (Hør!). Naar jeg har talt om „borgerlig Frihed“, saa mener jeg den borgerlige Frihed, som forfatningsmæssig bestaaer her i Landet, en Frihed, som jeg for mit Bedkommende har lovet at ville holde paa, og skal holde paa, saa sandt jeg er en Mand (Hør!).

Otterstrøm: I Hensyn til Forretningsordenens § 29 forlanger jeg denne Sag afvilst.

I Dverreensstemmelse med Forretningsordenen fattes den saaledes fremkomne Afviisningspaastand strax under Afstemning, hvilken Afstemning foretoges ved Ravnepraab efter Begjæring, deels af Poulsen, J. C. Larsen, Bregendahl, Ostermann, Hjerrild, Boserup, L. Hansen, Marcmann, Kampmann, Tuglede, P. Petersen og L. Skau,

deels af Warfod, J. N. Hansen, G. Winther, J. F. Petersen, B. Christensen, Spandet, Sidenius, Hæfferup, Frølund, C. Larsen, Grundtvig, J. Christensen, P. Knudsen, R. Sørensen, B. Schøler, L. Jensen, Clausager, Damfær, Blixen-Binecke, Rée og Jespersen.